

fab

* Dé gids voor 35+ vrouwen

MAART
07

**Frederique
van der Wal**

**+ nog méér
sprankelende
vrouwen:**

Penélope, Cate,
Suzanne Klemann

LIVING

**Topadressen
in Antwerpen**

KRACHTIGER DAN OOI

Sterker uit de crisis, deze
vrouwen lukte het ook

PSYCHE

'Help, mijn kinderen zijn
verwende mormels'

Plus!
**COSMETISCHE
CHIRURGIE
SPECIAL**

HET GROTE SHOPPING NUMMER

- ✓ De trends uit Parijs, zo draag je ze
- ✓ Stijlvolle accessoires vanaf €9,95
- ✓ Druk, druk, druk? Dé online shops

*Relaties * Psyche * Secret Section * Mode * Beauty * Stedentrips * Spiritualiteit*

NRIS € 5,95

NR. 07 / 7 FEB-20 MAART 2013

AP 8

IS IT LONELY AT THE TOP?

De lusten en de lasten van een topcarrière én een gezin

Op je werk op handen worden gedragen, terwijl thuis wordt gebromd dat je de vaatwasser eens moet uitruimen. Hoe uitdagend is dat? Drie vrouwen vertellen.

Marian Hogeslag:

"ALS IK THUIS BEN, KNUFFEL IK HET LIEFST DE HELE DAG"

Marian Hogeslag, directeur en eigenaar van vastgoedbeleggingsfonds Activ Investor, is een frêle brunette met een vlotte babbel. Op en top vrouw, maar ook *one of the guys*. Ze zit vergaderingen voor, drinkt menig man onder tafel, en is voor niets of niemand bang. Deze moeder van twee dochters werkt bijna non-stop. "Ik ben bijna nooit thuis. Dat betekent dat ik bijna nergens tijd voor heb. Niet voor het kijken naar hockeywedstrijden van de kinderen, niet voor activiteiten op school. Luizen pluizen, meelopen in de bieb, knutselen in de klas... ik weet niet wanneer ik dat zou moeten doen."

Gemiddeld is Marian twee weken per maand op reis. Haar afwezigheid valt de moeders op het schoolplein op. "Ze maken wel eens opmerkingen over het feit dat ik er zo weinig ben. Ik heb ook niet echt goed contact met ze. Vaak zie ik ze 's morgens met elkaar koffiedrinken. Daar ben ik nooit bij." Voor een nieuwe, grote klus moet ze veel naar Canada. Haar man, een freelance consultant, vangt veel op. Daarnaast hebben ze een vaste oppas aan huis. "Hoewel hij dat graag doet, en nooit klaagt, vindt hij het natuurlijk ook niet altijd even gezellig dat ik er nooit ben.

Als ik weg ben, mis ik het thuisfront niet echt, maar als ik thuis ben knuffel ik het liefst de hele dag. De afspraak is dat ik er door de week niet ben, maar in de weekenden wel. Daar probeer ik me echt aan te houden. Dan hoeft je me ook niet te bellen of te mailen en de telefoon leg ik weg tot zondagavond. Succesvol of niet, het thuisfront wil ook een moeder en echtgenote. Dat is voor mij wel even schakelen, maar eigenlijk vind ik die tegenstelling wel grappig."

Anita Verbeek:

"WAT IK OOK KIES, HET HEEFT ALTIJD GEVOLGEN"

Wie haar hoofd boven het maaiveld uitsteekt, oogst bewondering, maar moet ook incasseren. Vooral op sociaal vlak. Anita Verbeek is eigenaar en oprichter van arbeidsrechtadvocatenkantoor VerbeekdeCaluwe. Haar struise verschijning, vaak in een zwart en kort ensemble gestoken, doet menig tegenpartij verstommen. "Op zondag wil ik vaak werken. Dan zeg ik dat leuke etentje op zaterdagavond toch maar af, anders ben ik niet fris." Om dochter Lupe van acht jaar toch nog te kunnen zien,

Canin's Books

Collectibles

'LUIZEN PLUIZEN, MEELOPEN IN DE BIEB, **KNUTSELEN IN DE KLAS...** IK WEET NIET WANNEER IK DAT ZOU MOETEN DOEN'

neemt ze haar op zondag vaak mee naar kantoor. "In het archief bouwt ze met een vriendinnetje een hut. Ik heb de hele middag geen kind aan ze, kan ik lekker doorwerken." Niet alle vrienden zijn even blij met het succesvolle bestaan van hun vriendin. 'Jij komt toch niet als ik je vraag. Je hebt eigenlijk nooit meer tijd voor mij,' zei een vriendin laatst tegen mij. Ze heeft wel een beetje gelijk. Ik besef heel goed dat 'geen tijd' gelijk staat aan 'geen focus op de vriendschap'. Het is altijd erg gezellig als ik wél die afspraak maak, dus dat is het niet. Soms baal ik ervan, want een sociaal netwerk is zeer belangrijk. Ik vind mijn werk echter óók heel belangrijk en vooral erg leuk.

Dat heeft wel consequenties. Zo was mijn man, toen ik net begon met mijn eigen kantoor, heel begripvol en ondersteunend. Dat is inmiddels wel wat afgezakt, hij vindt het zeer ongezellig als ik het kantoor prioriteit geef. Soms moet ik denken aan wat ik vroeger als kind wel eens zag: zo'n gezin in een pretpark, moeder en de kinderen voorop en vader die er bellend achteraan liep. Zelig vond ik dat altijd. Nu ben ik zelf die man. Daardoor zit ik vaak in tweestrijd: iets leuks doen met mijn man en dochter of nog even doorwerken zodat ik alles af heb, of het nu voor die belangrijke zitting is of voor een lopende zaak. Wat ik ook kies: het heeft altijd gevolgen. Een teleurgesteld thuisfront of schuldgevoel naar mijn collega's op kantoor of naar mijn vrienden."

OP NAAR DE TOP, HOE HOUD JE HET VOL?

- 1. Wees kordaat, maar aardig.** Sociaal psycholoog Roos Vonk: "Schep niet te veel op over jezelf, zeker niet tegen andere vrouwen. Dan vinden ze je snel arrogant. Wie denkt: ik wil hard werken, maar ik hoef niet zo nodig aardig gevonden te worden, houdt het niet lang vol. Houd je sterke zelfbewustzijn in balans met een scheut *female touch*. Glimlach, wees vriendelijk."
- 2. Geef complimenten.** Roos Vonk: "Door een ander waardering te geven, win je ruimte om jezelf te laten gelden zonder direct als bitch bestempeld te worden."
- 3. Wees echt.** Luister met aandacht, zorg dat een complimentje gemeend is. "Anders wordt het een kunstje en dat werkt niet. Verzin niets, dat wekt argwaan," zegt Roos Vonk.
- 4. Gebruik je humor.** Zelfspot is de beste remedie tot relativering.
- 5. Wie succes heeft, moet net een stapje harder lopen dan een ander.** Niet even, maar voortdurend. Roos Vonk: "Wie altijd hard werkt, wordt meer gegund dan iemand die toevallig een meevaller heeft en het daardoor ineens voor de wind gaat. Dat wekt jaloezie op. Wees dus extra behulpzaam voor je omgeving en collega's zodra je succes boekt."
- 6. Ga naar een coach.** Daarkun je al je emoties en frustraties kwijt zonder dat er een waarde-oordeel wordt geveld. Bovendien krijg je advies mee dat je direct in praktijk kunt brengen. Veel succes!

TIPS VAN DE DESKUNDIGE

Je zou er nog eenzaam van worden. "Die kans is inderdaad heel reëel," beaamt Roos Vonk, sociaal psycholoog en auteur van onder andere *De eerste indruk* en *Ego's en andere ongemakken*. "De angst voor eenzaamheid belemmert veel vrouwen in hun ambitie voor een functie van leidinggevende. Zij vinden de prijs die ze betalen om door het glazen plafond te breken, te hoog. Ze willen graag zoveel mogelijk tijd doorbrengen met hun gezin en het op hun werk vooral gezellig hebben. Ook thuis willen vrouwen gezellig zijn, zoals van ze wordt verwacht. Van mannen die veel van huis zijn voor hun werk wordt het eerder aanvaard als zij wegens drukte afhaken bij een sociale activiteit. Stereotiep ja, maar het is nog wel altijd het heersende beeld."

Wie toch de ladder opgaat, moet er het beste van maken en de gevolgen ondergaan. Her en der zullen er dus rake klappen vallen in het sociale netwerk. Vonk: "Is dat zo erg? Vaak klikt het al lang niet meer met vriendinnen van vroeger. Meestal ben je elkaar onderweg al eerder kwijtgeraakt of merk je dat je uit elkaar bent gegroeid. In de vriendenkring vindt over het algemeen een natuurlijke selectie plaats, waardoor je jezelf vanzelf omringd ziet door mensen die wel levellen."

Marian Hogeslag herkent dat wel. "Met mensen van vroeger heb ik eigenlijk geen contact meer. Buurmeisjes en nichtjes snappen toch niet wat ik doe." Ze is zich ervan bewust dat ze een *einzelgänger* is. "Ik ben niet sociaal aangelegd, dat heb ik vroeger niet geleerd. Ik heb ook wel een paar keer mijn neus gestoten met vriendschappen. Dan maakte ik me klein om een vriendin een plezier te doen, ging ik mee in haar wensen en grillen. Uiteindelijk kreeg ik er weinig voor terug. Daar heb ik veel verdriet van gehad, maar ik moest mezelf beschermen. Ik ben dus voorzichtiger en daarmee strenger geworden. De spaarzame vrije tijd die ik heb, stop ik liever in mijn dochters of in vriendinnen van wie ik wel energie krijg. Veel oud-collega's

spreek en zie ik nog vaak, wij zijn met elkaar meegegroeid en inmiddels goed bevriend geraakt. Sommigen ken ik al twintig jaar. Daar ben ik heel blij mee.”

Barbara van Beukering:

“DE VAKANTIES ZIJN ALTIJD EEN FEEST”

“Eigenlijk voel ik me altijd schuldig ten opzichte van mijn vrienden. Een zeurend gevoel dat me blijft achtervolgen,” vertelt Barbara van Beukering, hoofdredacteur van *Het Parool*, die haar blonde looks combineert met een onuitputtelijke dosis energie en een zeer voortvarende manier van handelen. “Al heel vaak is mij verweten dat ik onvoldoende tijd aan mijn vrienden besteed. Steeds opnieuw leg ik uit dat ik er niets aan kan doen, dat het niet aan de vriendschap ligt maar dat al mijn aandacht en tijd in mijn werk en gezin gaan zitten. ‘Het is maar waar je prioriteiten liggen,’ krijg ik dan te horen.” Inmiddels zijn de klachten wel verstomd. “Ik denk dat iedereen nu wel weet hoe het zit. Je kunt mij nu eenmaal niet bellen om morgen een borreltje te gaan drinken, ik zit ruim een maand van tevoren helemaal volgeboekt. Daar baal ik zelf ook wel eens van. Wat meer lucht in mijn agenda of een dag dat er niets gepland is en ik ’s morgens denk: wat zal ik eens gaan doen? Onvoorstelbaar, maar wat lijkt me dat heerlijk! Om mijn gebrek aan gezelligheid te compenseren, ben ik extra lief thuis. Ik regel leuke familie-uitjes en de vakanties zijn altijd een feest. Je kunt natuurlijk niet alleen maar nemen.” Gelukkig is de wederhelft van Van Beukering, net als Sir Denis Thatcher dat was voor zijn Margaret, haar steun en toeverlaat. “Hij staat altijd achter mij, denkt met me mee, adviseert. Als ik een tachtigjarige werkweek heb, leeft hij mee.”

WAS HET 'T WAARD?

Van Beukering heeft geluk. Lang niet alle mannen vinden het prettig om in de schaduw van hun vrouw te staan. Anita Verbeek: “Mijn man is weer gaan studeren. De consultancy-markt waar hij zich op bewoog, klapte met de crisis in elkaar. Soms is hij wel jaloers op mij. Niet dat hij mij mijn succes niet gunt, maar hij vindt het wel vervelend voor zichzelf dat hij niet zo’n leuke winkel heeft.”

Marian Hogeslag: “Hoogopgeleide en succesvolle mannen hebben vaak een ‘gezellige’ vrouw thuis zitten, op wie ze dan toch raken uitgekeken. Dan zien ze mij en denken ze: hé, zo kan het ook. Ik zeur niet, denk mee op hun niveau en begrijp het als er een afspraak niet doorgaat. Daar zijn ze dan wel eens jaloers op. Toch zouden ze het geen dag uithouden met zo iemand als ik. Ik ga mijn eigen gang en wil economisch zelfstandig zijn. Dat lijkt aantrekkelijk, maar veel mannen trekken dat toch niet.”

Maakt succes eenzaam? Marian Hogeslag: “Soms misschien, maar ik ben geworden zoals ik hoor te zijn: onafhankelijk, sterk, met meer relativiseringsvermogen dan vroeger en een stuk toegankelijker bovendien. Ik heb geleerd mezelf open te stellen, ik moest wel. Ik ken mijn zwakheden, ik probeer eraan te werken. Volgens mij ben ik een leuker mens geworden.”

Ook Barbara van Beukering is blij met haar leven zoals het is. “Ik heb mijn ambities waargemaakt, heb gedaan en bereikt waar ik van droomde. Hoe vaak hoor je mensen niet zeggen: ‘Ik zou zo graag nog dit of dat.’ Daar zal ik nooit last van hebben.”

Anita Verbeek is wat genuanceerder: “Eigenlijk is het een voortdurende worsteling waar ik soms heel eenzaam van word. Maar ja, dit is het enige werk dat ik echt leuk vind en dat me als gegoten zit en daar moet je het een en ander voor opgeven, tenzij je *superwoman* bent, maar dat ben ik nu eenmaal niet.” **fab**

BEKENDE VROUWEN AAN DE TOP

Wat kostte het succes hen? En wat leverde het op?

SYLVIA TOTH (68): “Ik heb in mijn persoonlijk leven flink betaald voor mijn bedrijf, mijn zakelijk succes. Het gevolg is dat ik vrij eenzaam ben.”

Volgens haar vallen mannen op haar energie en drive, maar, zegt ze in *Nouveau*: “Als puntje bij paaltje kwam, wilden ze dat ik met een kop thee de *Libelle* ging zitten lezen. Een man vindt je leuk zoals je bent, maar op het moment dat je zijn vrouw bent, gelden er ineens andere wetten.”

De man van **SASKIA NOORT (45)** kon haar succes niet aan, vertelde ze aan *Volkskrant Magazine*. “Ik ging alleen naar feestjes,

naar lezingen, optredens. Daar werd ik opgetild als een ster. Uiteindelijk rijd je toch alleen naar huis. En dat huis is leeg en donker, of er zit iemand boos te zijn. En jij zit dan nog in die euforische bubbel. Roem vergroot je eenzaamheid. Mensen gaan anders tegen je doen. Vinden je al snel arrogant.”

CARICE VAN HOUTEN (36) zei tegen *Volkskrant Magazine*: “Mijn wereld wordt kleiner. Het wordt steeds moeilijker mensen

te vertrouwen. Dat merk ik met nieuwe contacten, hoe leuk ik dat ook vind. Veel mensen vinden roem geil. Dan heeft het niet meer met mij te maken, maar met mijn status. Dat maakt eenzaam. Ik ben een *brand* geworden. Ik heb niet het idee dat iemand mij echt kent.”